

KEVIN

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

Keltische naam. Caomhán (resp. Kevan) zou betekenen 'lieftlijk, edel', terwijl Caoimhghin (resp. Kevin) daarvan is afgeleid: 'van edele, lieflijke geboorte'.

*

Bijzonderheden

Volgens een NIPO-onderzoek stond **Kevin** 8e op de lijst van populairste jongensnamen van Nederland tussen 1989-1991: 1,4%; en gemeten over de jaren 1990-1994 stond **Kevin** 6e.

*

Kevin (eigenlijk **Coemghen**; ook **Caoimhghin**, **Cwyfenn** of **Gavin**) van **Glendalough**, Ierland; kluizenaar & abt; † **618. Feest 3 juni**.

Hij schijnt van koninklijke bloede te zijn geweest. Zijn familie zou behoren tot het koninkrijk van Leinster en zou meerdere heiligen geteld hebben. Hij trok zich terug in de eenzaamheid van Glendalough, in een voorhistorische grot die alleen per boot te bereiken was; daar aangekomen moest je 30 treden omhoog om bij het verblijf van Kevin aan te komen.

Er verzamelden zich leerlingen rond hem in het nabijgelegen dal. Zij vormden één van die vele kloostergemeenschappen van waaruit kerk en geloof in de omgeving gestalte kregen. Hij was een groot abt. Desondanks heeft hij de waardigheid van bisschop altijd geweigerd. Het gemeenschapsleven stond bovenaan. Ook bisschoppen die de zorg droegen voor de plaatselijke kerken in de omtrek, hadden hun verblijf in de sobere leefgemeenschap van het klooster en stelden zich onder de kloosterregel. Tot lang na Kevin's dood heeft de gemeenschap die door zijn aanwezigheid tot bloei gekomen was, gebloeid. Er zijn ook legendes rond zijn persoon geweven.

*

Sint Kevin en de broedende merel

Zoals hij gewoon was, trok Sint Kevin zich gedurende de Vasten terug in de eenzaamheid, weg van het menselijk verkeer. Slechts een hutje van riet beschermde hem tegen zon en regen. Hier bracht hij de tijd van de meditatie, de lezingen en het gebed door. Toen hij zoals altijd neerknielde en zijn wijd gespreide armen met de naar de hemel geopende hand door het venster heen uitstreckte, kwam er een merel op zitten en legde haar eieren in zijn hand, alsof die een nest was. Dat trof de heilige zozeer, dat hij in alle geduld en zachtmoedigheid zo bleef zitten. Hij deed zijn hand niet meer dicht en trok haar ook niet terug. Onvermoeibaar hield hij ze zorgzaam uitgestrekt totdat de jongen allemaal uitgebroed waren.

Tot eeuwige gedachtenis aan dit wonder van liefde hebben alle afbeeldingen van Kevin in heel Ierland een merel in een uitgestrekte hand.

*

Sint Kevin en de instortende grot

Toen Kevin nog gedurende de vasten in de eenzaamheid verbleef, kwam een engel des Heren drie nachten achtereenvolgend tot hem met de woorden: "Die grot daar, die de spelonk overhuilt waarin jij verblijft, dienaar van God, staat op instorten. Of je dus zo gauw mogelijk een ander plekje wilt opzoeken." De heilige gaf ten antwoord: "De plek waar ik zit is smal en ik wil er graag gedurende de vastentijd blijven, als mijn God het goed vindt." De engel sprak: "Zie, de hand van de almachtige God kan de rots nog wel een paar dagen ophouden, zodat je niet de dood zult vinden." Met deze woorden nam hij afscheid. De zalige Kevin sprak echter bij zichzelf: "In vertrouwen op mijn Heer Jezus Christus zal ik hier wel tot Pasen kunnen blijven zitten." Toen de paasnacht viel, sprak de engel weer tot Kevin: "Kom nu snel die grot uit en volg mij." Kevin volgde dus de engel en wandelde droogvoets over het meer. Zodra de heilige de grot had verlaten, stortte de rots omlaag; precies zoals de engel het had voorzegd.

*

Tot op de dag van vandaag staan er in Glendalough nog twee middeleeuwse kerkjes. Het schijnt dat er hele generaties koningen begraven zijn in één van de twee. In de twaalfde eeuw zouden er nog steeds Saint-Kevin's-appels worden geplukt van een boom die de heilige er zelf zou hebben geplant. In de achttiende eeuw horen we nog een keer van Kevin's klooster, omdat protestantse Engelse soldaten er paapse getrouwen moeten verjagen die er op 3 juni, Saint-Kevin's day, bijeen gekomen zijn om zijn feest te vieren. In de negentiende eeuw tenslotte zou de grondeigenaar er een boom hebben omgehakt om van het hout ervan meubelen te fabriceren. Ook van die boom geloofde men dat ze nog stamde van de heilige zelf. Van alle kanten kwamen gelovigen aan om spaanders en overblijfsels te verzamelen als relikwieën.